

תלמידי החכמים צריכים להתפרנס מעמי הארץ הכשרים

**דָּלָא דְלֹא יִתְפַּרְנְסוּן תְּלַמְיְדֵי חֲכָמִים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ, אֶלָּא מִסְטָרָא דְטוֹב, דְּאֶכְלִין טַהָרָה כְּשֵׁר הֵיטֵר** והנה

### אור הרשב"י

המצות ומעמיהם הנסתרים. אבל הנגלות יהיו גלויים וידועים לכל איש ישראל בידעה בתחלה בלי שכחה וא"צ לעסוק בהם אלא לערב רב שלא יזכו למטעם מאילנא דהיי שהוא פנימיות התורה והמצוה וצריכים לעסוק בתורה במשנה להתיש כח הס"א הדבוק בהם (ע"י עסק התורה. ככ"י ליתא) שלא תשלוט בהם להחטיאם כדכתיב והחומא בן מאה שנה יקולל שיהיו חוטאים מערב רב וגם למעשה יהיו צריכים לפרטי הלכות אסור וטומאה יותר מישראל שלא יארע להם פסול וטומאה ואסור כי לא יאונה כו' וגם אפשר וקרוב הדבר שידעו מפנימיות התורה כל גופי התורה הנגלית כמו אברהם אבינו ע"ה ולכן א"צ לעסוק בהם כלל. מה שאין כן בזמן בית שני היו צריכים לעסוק גם כי לא בשביל הלכה למעשה בלבד אלא שיהו עיקר עבודה להתיש כח הס"א ולהעלות ניצוצי הקדושה ע"י התורה והעבודה כמ"ש במ"א. ואחר הדברים והאמת יובן היטב בתוס' ביאור הר"מ דלעיל במה שאמר אילנא דטוב ורע כו' ר"ל קליפת נוגה שהוא עולם הזה העיקר כמ"ש בע"ה וד"ל.

ומחוייב בדבר להשלים נשמתו בהעלאת כל הניצוצות שנפלו לחלקה ולגורלה כנודע (וכל דברי תורה וכפרט דבר הלכה היא ניצוץ מהשכינה שהיא היא דבר ה' כדאיתא בגמרא דבר ה' זו הלכה סוד מלכות דאצילות המלבשת לחכמה דאצילות ומלוכשים במלכות דיצירה וירדו בקליפת נוגה בשבירת הכלים). וז"ש בגמרא כל העוסק בתורה אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליו כאלו פדאני ואת בני מבין האומות עו"ג. אבל בצאת השכינה מקליפת נוגה ג"א מהקליפות אחר שיושלם ביורר הניצוצות ויופרד הרע מהטוב ויתפרדו כל פועלי און ולא שלמא אילנא דטוב ורע בצאת הטוב ממנה אזי לא יהיה עסק התורה והמצות לברר בירורין כ"א ליחד יהודים עליונים יותר להמשיך אורות עליונים יותר מהאצילות כמ"ש האר"י ז"ל והכל ע"י פנימיות התורה לקיים המצות בכוננות עליונות שמכוננות לאורות עליונים כו' כי שרש המצות הוא למעלה מעלה בא"ם ב"ה (ומ"ש רז"ל דמצות בטילות לע"ל היינו בתחיית המתים אבל לימות המשיח קודם תחה"מ אין בטלים) ולכן יהי גם עיקר עסק התורה גם כן בפנימיות

צריכים להיזהר שלא יתפרנסו תלמידי החכמים מעמי הארץ שהם הערב רב אלא הם צריכים להתפרנס מצד הטוב שהם אלו עמי הארץ הכשרים התומכים בתורה שמאכלם הוא דבר טהור וכשר והיתר שלא בגזל, וְלֹא מֵעֶרֶב רֶב, דְּאֹכְלִין טוֹמָאָה פְּסוּל אִיסוּר, דְּאִינוּן מְסֻאָבִין, דְּמְסֻאָבִין גְּרַמֵּייהוּ בְּנִדְהָ שְׂפָחָה גּוּיָה זוּנָה ושלא יתפרנסו מהערב רב האוכלים טומאה ופסול ואסור שהם טמאים המטמאים את עצמם בנדה שפחה גויה זונה. בְּגִין דְּאִינוּן בְּנוֹי דְּלִילִית, דְּאִיְהִי, נְדָה שְׂפָחָה גּוּיָה זוּנָה חוֹרִין לְשַׁרְשִׁיהוּ. וְעַלֵּיהוּ אֲתָמַר, (ישעיה יד) כִּי מִשְׁרַשׁ נַחֵשׁ יֵצֵא צַפַּע מאחר שהם בניה של לילית שהיא נדה שפחה גויה זונה ולכן הם חוזרים לשורשם ועושים כמעשה ועליהם נאמר 'כי משרש נחש יצא צפע', דהיינו שהם חוזרים לשורשם.

### תלמידי החכמים כדוגמת שבת

וּבְזִמְנָא דְּאִילְנָא דְּטוֹב וְרַע שְׁלֵטָא, דְּאִיְהוּ חוּלִין דְּטַהֲרָה, וְחוּלִין דְּטוֹמָאָה ובזמן הגלות שעץ הדעת טוב ורע שולט בעולם שממנו שולטים עמי הארץ בין הכשרים הנקראים חולין של טהרה ובין הפסולים הנקראים חולין של טומאה. אִינוּן חֲכָמִים דְּדַמְיִין לְשַׁבְּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, לִית לֹזן אֲלָא מַה דִּיהֲבִין לֹזן אִינוּן חוּלִין ולכן אלו תלמידי החכמים הדומים לשבתות וימים טובים אין להם אלא רק את מה שמביאים להם ומפרנסים אותם אלו העמי הארץ הנקראים חולין. כְּגוֹוָנָא דְּיוֹם הַשַּׁבָּת,

דְּלִית לִיָּהּ, אֶלָּא מַה דְּמִתְקַנֵּין לִיָּהּ בְּיוֹמֵי דְחוּל מֵאַחַר

שתלמידי החכמים הם כדוגמת השבת שאין לה אלא רק את מה שהכינו לה בימות החול.

וּבְזִמְנָא דְשִׁלְטָא אֵילָנָא דְחַיִּי, אֶתְכַפֵּיָא אֵילָנָא דְטוֹב

וְרַע וּבִזְמַן הַגְּאוּלָּה שִׁשְׁלוּט עַץ הַחַיִּים שְׂבוּזָה יִהְיֶה נִכְנַע עַץ הַדַּעַת טוֹב

וְרַע, וְלֹא יִהְיֶה לְעַמֵּי הָאָרְצוֹת, אֶלָּא מַה דְּיִתְבִּין לִזְוֹן

תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים, וְאֶתְכַפֵּיָין תְּחוּתֵיהוֹן, וּכְאֵלוֹ לָא הָווּ

בְּעֵלְמָא אז לא יהיה לעמי הארץ אלא רק את מה שנותנים להם התלמידי חכמים שאז

העמי הארץ יהיו נכנעים תחתיהם והם יהיו נחשבים כאילו הם לא נמצאים בעולם כלל.

עמי הארץ הרשעים כעבדים הנמכרים לישראל

וְהָכֵי אִיסוּר וְהִיתָר, טוֹמְאָה וְטַהָרָה, לָא אֶתְעַבְר מֵעַמֵּי

הָאָרְצֵין וכך דיני איסור והיתר וטומאה וטהרה לא יעברו מעמי הארץ אלא הם

יצטרכו לעסוק בהם גם בגאולה. דְּמִסְטְרֵיהוֹן לִית בֵּין גְּלוּתָא לִיְמוֹת

הַמְּשִׁיחַ (לְגַבֵּייהוֹ) אֶלָּא שְׁעִבוּד מַלְכוּת בְּלַבַּד דְּאֵינּוֹן לָא

טַעֲמִין מֵאֵילָנָא דְחַיִּי, וְצָרִיךְ לִזְוֹן מִתְנִיתִין בְּאִיסוּר

וְהִיתָר טוֹמְאָה וְטַהָרָה מאחר שמצדם נאמר שאין בין הגלות לימות המשיח

אלא רק שיתבטל שעבוד מלכות בלבד [קצא] ודבר זה יהיה להם מאחר שהם לא טעמו מעץ

אור הרשב"י

[קצא] כדאיתא בברכות דף לד עמוד ב' ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל הנביאים

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

החיים של סודות התורה ולכן הם יצטרכו את המשניות העוסקות בפשט דיני איסור והיתר  
 טומאה וטהרה. אָלָא יְהוֹן מְבוּזִים קָדָם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים,  
 בְּגוֹנוֹנָא דְחֲשׂוּכָא קָמִי נְהוֹרָא, דְעֵרַב רַב אֵינוֹן עִמִּי  
 הָאָרֶץ אֵינוֹן חֲשׂוּכִין וְעוֹד אֵלֵא שֶׁהַעֲמִי הָאָרֶץ הַרְשָׁעִים יֵהִיוּ מְבוּזִים לִפְנֵי  
 תַלְמִידֵי הַחֲכָמִים כְּדוֹגְמַת הַחוּשֶׁךְ הַנִּכְנַע לִפְנֵי הָאוֹר כִּי אֵלּוּ הָעֵרַב רַב הֵם עִמִּי הָאָרֶץ שֶׁהֵם  
 חֲשׂוּכִים. וְלֹא אֶתְקָרִיאֵנוּ יִשְׂרָאֵל, אָלָא עֲבָדִין וְבִינִין  
 לְיִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְאֵינוֹן פְּבַעֲרִין. וְהָאֵנוּקְמוּהֵן וְהֵם לֹא נִקְרָאִים  
 יִשְׂרָאֵל אֵלֵא רַק עֲבָדִים הַנִּמְכָּרִים לְיִשְׂרָאֵל מֵאַחַר שֶׁהֵם מְשׁוּלִים לְבַהֲמוֹת [קצב] וְכִבֵּר הַתְּבָאֵר  
 הַעֲנִין.

תלמידי החכמים נקראים אדם ועמי הארץ נקראים בהמות טובות

**וְיִשְׂרָאֵל אֶתְקָרִיאֵנוּ אָדָם** וישראל התלמידי חכמים הם נקראים אדם [קצג]  
 מצד נשמתם שבאצילות ששם יש שם מ"ה כמנין אד"ם (רמ"ק), וּמְנִין

### אור הרשב"י

בהמה. [קצג] והיינו שישראל הם עם אחד ולכן שייך  
 בהם תואר אדם שאי אפשר לכנותו בלשון  
 רבים לומר אדמים אלא רק בלשון יחיד אדם  
 מאחר שהם באחדות אחת, ומשא"כ אומות  
 העולם שייך בהם תואר אנוש גבר וכדו'  
 שאפשר לכנותו בלשון רבים אנשים גברים  
 והוא בגלל שהם לא עם אחד.

כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל  
 לעולם הבא - עין לא ראתה אלהים זולתך.  
 ופליגא דשמואל, דאמר שמואל: אין בין העולם  
 הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד,  
 שנאמר: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ.  
 [קצב] כדאיתא בפסחים דף מט עמוד ב' ולא  
 ישא בת עמי הארץ, מפני שהן שקץ, ונשותיהן  
 שרץ, ועל בנותיהן הוא אומר ארור שכב עם כל

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000